

Bemærkninger til forslaget

Da loven om arbejdsmiljø blev vedtaget i 1975, stemte Socialistisk Folkeparti imod, fordi det var en såkaldt rammelov, hvilket gjorde det muligt for den til enhver tid siddende regering at udsende bekendtgørelser, efterhånden som problemerne viste sig, men også at undlade at gøre noget i det hele taget.

I 1978 kom så bekendtgørelsen om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde, som bød virksomheder med 10 eller flere ansatte at oprette en sikkerhedsorganisation med det formål at rådgive på arbejdsmiljøområdet og at nedsætte sikkerhedsgrupper.

En anden vigtig bekendtgørelse fra samme år er bekendtgørelsen om oprettelse af bedriftssundheds-tjenesten (BST). Heri gives der mulighed for oprettelse af BST på en virksomhed – hvilket især bruges på større virksomheder – eller at deltage i BST-centre. Bestyrelsen i et BST-center er ligeligt sammensat af arbejdstagere og arbejdsgivere.

Der findes i dag ca. 60 BST-centre. Ligeledes er der mulighed for oprettelse af branche-BST, hvor en hel branche opretter deres egen BST og nedsætter et branchesikkerhedsråd, der skal kortlægge og forsøge at løse den pågældende branches særlige arbejdsmiljøproblemer.

Der er, siden arbejdsmiljøloven trådte i kraft, udstedt en række vigtige bekendtgørelser. Blandt andet kan nævnes:

- *bekendtgørelse om projekterendes og rådgiveres pligter*, som især omhandler opførelse, udvidelse, forandring og lignende ved byggeri og anlægsarbejder,
- *bekendtgørelse om arbejdets udførelse*, som drejer sig om arbejdets tilrettelæggelse, sikkerhed, sundhed på såvel lang som kort sigt og om selvstændige erhvervsdrivende, herunder også selvstændige i landbruget,
- *bekendtgørelse om tekniske hjælpemidlers indretning og anvendelse*, hvorefter det påhviler arbejdsgiveren at sørge for, at de tekniske hjælpemidler er indrettet og kan anvendes, så de er sikre og forsvarlige,

– *bekendtgørelse om stoffer og materialer*, som forpligter importører, fremstillere, arbejdsgivere og arbejdsledere til at påse, at de anvendte stoffer og materialer er uden fare for arbejderne, og at de er mærkede, og endelig

– *bekendtgørelse om hviletid og fridøgn, om børns lettere erhvervsarbejde og om arbejdstøj og personlige værnemidler*.

Dette er altså nogle af de bekendtgørelser, der siden arbejdsmiljølovens vedtagelse i 1975 er kommet, og for dem alle gælder naturligvis, at man kan finde områder, som ikke omfattes af bekendtgørelsen. Som eksempel herpå kan nævnes, at søfolk, fiskere og i nogen grad havnearbejdere ikke er med.

Arbejdsmiljørådet

Arbejdsmiljørådet har til formål at give arbejdsmarkedets parter medindflydelse på indsatsen for et bedre arbejdsmiljø. Rådet har bl.a. til opgave på eget initiativ at drøfte emner, som rådet finder har betydning for arbejdsmiljøet.

Rådet skal endvidere komme med forslag til nye regler og udtale sig i enkeltsager, som arbejdsministeren eller direktøren for Arbejdstilsynet forelægger rådet.

Arbejdsmiljørådet består af en formand, 12 repræsentanter for de ansatte, 10 for arbejdsgiverne, en læge og en videnskabelig medarbejder fra Danmarks Tekniske Højskole.

Opbygningen af arbejdsmiljøloven og den måde, som den har fungeret på, viser, at loven bygger meget på frivillighed og aftaler mellem arbejdsgiver og arbejdere. Men det er også et buraukratisk system i og med, at Arbejdstilsynets bevillinger er på finansloven, at BST betales af arbejdsgiverne, og at AMK styres af amterne og finansieres via amternes budgetter. Samarbejdet mellem organisationerne er i mange tilfælde dårligt, og ofte er der slet intet samarbejde.

Arbejdstilsynet

De ansvarlige for lovens overholdelse er Arbejdstilsynet (AT). Der findes 15 tilsynskredse i Danmark,